ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1. — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ 4238

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλ. : 3-01 καὶ 21

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΩΡΟΥ
Ἀνατ. ἡλ. 6.22 . Δύσις ἡλ. 6.41
Σύναξις ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 10.7, ἐλαχ. 2.9. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι μέτριοι. Θάλασσα : Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 761.9

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΝ, ΟΧΙ ΣΟΦΙΣΤΕΙΑΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέτρεψε χθές, κατὰ τὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία διεξήχθη ἐπὶ τῆς καταστάσεως, εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον, τὴν μέχρι τοῦδε βάσιν τῆς πολιτικῆς του ὡς πρὸς τὴν παραμονήν του ἢ ἔχι εἰς τὴν ἀρχήν. Καὶ τοῦτο εἶνε τὸ εὐσιαστικώτερον ἐξ ὅσων ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν περίεργον αὐτὴν συγκέντρωσιν, τὴν ὁλῶς ἀντικανονικὴν καὶ ἀνώμαλον, ὅπως ἐτονίσαμεν ἤδη ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης. Ἀντικανονικὴν καὶ ἀνώμαλον, διότι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεδίωξε τὴν προπαρασκευὴν μιᾶς οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως, ἡ εἰς τὴν ὁποίαν συμμετοχή του, αὐτὸν μὲν τὸν ἰδιον θὰ ἠλάφρυνεν, ἔστω καὶ προσκαίρως, ἀπὸ τὰς εὐθύνας τῆς βαρυτάτας τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἤχθησαν τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας ὑπὸ τὴν ἰδικήν του διακυβέρνησιν, τοὺς δὲ ἄλλους πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς θὰ ἐθέρυνε μὲ τὴν κατανομὴν εἰς αὐτοὺς τῶν εὐθυνῶν τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ τῶν ἐπακολούθων της — προ πάντων τὸν δευτέρον.

Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανά του, ὅταν ζητοῦν, εἰς τόνον ἀνοικείας ἀνωτερότητος, νὰ δείξουν οἱ πολιτικοὶ ἡγέται, καὶ ἰδίως ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, τὸν πατριωτισμόν των, ἀποδεχόμενοι νὰ συμμετάσχουν μιᾶς οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως, ζητοῦν, ἁπλούστατα, νὰ προβοῦν ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα εἰς θυσίας χάριν τῆς Οἰκουμενικῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος τίποτε, ἀπολύτως τίποτε, δὲν ἔχει νὰ θυσιάσῃ, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας πολλὰ ἔχει νὰ κερδίσῃ, αὐτὸς καὶ τὸ κόμμα του, ἐκ τῆς εἰς αὐτὴν συμμετοχῆς του.

Καὶ ἂς ἴδωμεν ἤδη, πῶς ἐνήργησεν ἕως τώρα ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Μὲ τὴν ἔμμονον ἀντίληψίν ἑτι αὐτὸς καὶ μόνος πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ὁ ἀνώτατος ρυθμιστὴς τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων—τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν τὴν ἐγωκεντρικήν, ἡ ὁποία τὸν ὤθησε πρὸ μιᾶς τετραετίας νὰ διαταράξῃ τὴν μελὴς ἀρχίζουσαν νὰ παγιοῦται πολιτικὴν καὶ κοινοβουλευτικὴν ὁμαλότητα διὰ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν πολιτικήν—μὲ τὴν ἰδίαν ταύτην ἀντίληψιν ἐξήτησε τὴν συγκέντρωσιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀνωτάτου Ρυθμιστοῦ τῆς Πολιτείας. Καὶ ὑπέδειξε μάλιστα— χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο τῆς πολυπραγμονος ἐπεμβάσεώς του εἰς ἀλλότρια—καὶ τὸν τύπον ἀκόμη τῆς προσκλήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς. Ὅταν δὲ αὐτοὶ συνεκερτώθησαν, αὐτὸς κατηύθυνε τὰ τῆς συγκεντρώσεως ταύτης ὅπως ἔκρινε καλύτερον. Ἀφοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέδηκε τὰ ἐν Παρισίοις, ὁ κ. Βενιζέλος ἔκαμε μακρὰν ἱστορικὴν ἀνασκόπησιν τῆς δανειακῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκάκισε τὰς Δυνάμεις διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ δειχθοῦν εὐμενέστεραι πρὸς χώραν ἀείποτε ἐκπληρώσασαν μετὰ θρησκευτικῆς ἀκριβείας τὰς βαρυτάτας ὑποχρεώσεις της. Ἀφῆκε, δηλαδή, ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ἐννοηθῇ σαφῶς ὅτι, κατ' αὐτόν, οὐδεμία ἀπολύτως εὐθύνη διὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν βαρύνει τὴν κυβέρνησίν του, ἀλλ' ἐπὶ τὰ πάντα ἐφείλονται εἴτε εἰς «ἀνωτέραν βίαν» —ὅπως γράφουν εἰς τὰ ναυτικὰ των ἡμερολόγια οἱ ἀναγκασθέντες εἰς ἀβαρίας ἐν πλῷ κυβερνῆται σκαφῶν—εἴτε εἰς τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἀστοργίαν τῶν Δυνάμεων, ἢ καὶ εἰς ἀμφότερα. Καὶ ἀφοῦ, ἐν συνεχείᾳ, ἐζήτησε τὴν συγκρότησιν Οἰκουμενικῆς διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ μίαν ἔστω καὶ κατωτέρας ποιότητος—ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἰδικήν του, προφανῶς,—πολιτικὴν, ἀλλὰ μὲ ὅλον τὸ κῦρος μιᾶς γενικῆς συμπράξεως τῶν κομμάτων, προέβη εἰς μίαν δήλωσιν καταπληκτικὴν ὄντως διὰ τὴν σοφιστικὴν στρεφοδικίαν, ἡ ὁποία τὴν ὑπηγόρευσε: Θὰ ἦτο πρόθυμος—εἶπε—νὰ μετάσχῃ ὡς ἁπλοῦν μέλος εἰς μίαν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν, ἀναδεχομένην νὰ ἐφαρμόσῃ μίαν οἱανδήποτε ἀπὸ κοινοῦ συμπεφωνημένην οἰκονομικὴν πολιτικήν, ἀλ ἠρνεῖτο ὅμως νὰ μετάσχῃ τοιαύτης κυβερνήσεως μόνον ἐὰν εὑρίσκετό τις πολιτικὸς ὑποστηρίζων ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ ἅλας τὰς δανειακὰς ὑποχρεώσεις του, διότι, αὐτὸς τοὐλάχιστον, φρονεῖ ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς δὲν ἀντέχει πλέον εἰς νέας φορολογίας.

Οὕτως ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέτρεψε τὴν βάσιν, ὡς εἴπομεν ἤδη, τῆς πολιτικῆς του ὡς πρὸς τὴν παραμονήν του ἐν τῇ κυβερνήσει· μέχρι τοῦδε ἐθρεντοφώνει — καὶ αὐτὸς καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐμπνεόμενα δημοσιογραφικὰ ὄργανά του—ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της τὰς δανειακὰς ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ, ὅτι οἱ τὰ ἀντίθετα ὑποστηρίζοντες εἶνε ἠττοπαθεῖς καὶ οὐχὶ ἄξιοι ὑποληψέως κήρυκες τῆς χρεωκοπίας· ὅτι, τονίσας εἰς τοὺς ξένους, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀνάτην δυτικὴν Εὐρώπην περιοδείαν του, ὅτι αὐτὸς προσωπικῶς οὐδέποτε θὰ ἐδέχετο νὰ ἐκκλίνῃ τῆς πιστῆς ὑποχρεώσεως ὅλων τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν δανειακῶν μας ὑποχρεώσεων, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μετάσχῃ κυβερνήσεως εὐρυτάτου συνασπισμοῦ—αὐτὴν ὑπεδείκνυε μέχρι πρό τινος μέλις. Καὶ τώρα ὁ κ. Βενιζέλος, λησμονήσας τὸν χθεσινὸν μέλις ἑαυτόν του καὶ φρενῶν ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι κατατρύχονται ἀπὸ τὴν ἀξιολύπητον αὐτὴν λησμοσύνην καὶ παλιμβουλίαν, βεβαιοῖ ἔτι μόνον εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀκερκίας ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεών μας δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ, ὡσὰν νὰ ὑπεστήριζον αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ὅλοι οἱ ἄλλοι πολιτικοὶ ἡγέται πλὴν αὐτοῦ! Καὶ ἐνῷ ἕως χθὲς ἔκρινεν ἔτι δὲν τοῦ ἐπετρέπετο νὰ παρεμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐφ' ὅσον θὰ προεκρίνετο ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολιτικὴ προϋποθέτουσα ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῶν ὑποχρεώσεών μας τῶν δανειακῶν, χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐδήλωσε, χωρὶς καθόλου νὰ στενοχωρηθῇ διὰ τὴν ἀντίφασιν πρὸς τὲν ἑαυτόν του, ὅτι μόνον ἐὰν πρόκειται ν' ἀσκηθῇ πολιτικὴ ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῶν δανειακῶν μας ὑποχρεώσεων θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ συμμετάσχῃ τῆς μελλούσης ν' ἀσκήσῃ αὐτὴν Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν, ἐν τούτοις, δὲν κληροδοτεῖ τὴν δυνατότητα καμμιᾶς ἄλλης πολιτικῆς, εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἔφερε τὰ πράγματα μὲ τὴν ἰδικήν του.

Μὲ τοιαύτας στρεψοδικίας καὶ παλινῳδίας καὶ σοφιστείας ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος διατείνεται ἔτι ἐπιδιώκει τὴν πραγματοποίησιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἐχι μόνον δὲν τὴν δυσκολύνει, ἀλλὰ καὶ τὴν δυσχεραίνει ἀνυπολογίστως. Διότι δὲν ἐργάζεται εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἐν Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει συνεργασίας ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων ὅταν ἐπιδιώκῃ τὴν Οἰκουμενικὴν—καὶ μάλιστα μὲ ὕφος ὑπερέχοντος ρυθμιστοῦ καταστάσεων καὶ ἀναξιοπαθοῦντες ἀνευθύνου διὰ τὸ σημερινὸν κατάντημα—μόνον πρὸς διευκόλυνσιν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ κόματός του, ἀπαιτῶν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς πράγματι ἀνευθύνους, ὀυσὶας κομματικὰς ἐν ὀνόματι τοῦ πατριωτισμοῦ των.

Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιθυμῇ εἰλικρινῶς μίαν συνεργασίαν μεθ' ὅλων τῶν κομμάτων, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ ἕνωσις αὐτὴ εἶνε τὸ καλύτερον ἔρεισμα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σημερινῶν δυσχερειῶν — ὅπως τσσάκις καὶ ἡμεῖς ὑπεστηρίξαμεν — ἀφείλει, ἐν πρώτοις, νὰ συναισθανθῇ ἔτι ἐπιζητεῖται σήμερον παρ' αὐτοῦ τρόπος διορθώσεως τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα μόνος αὐτὸς ἔφερεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐπώδυνον περιπλοκήν. Καὶ ἐὰν τὸ συναισθανθῇ, θὰ προσέλθῃ εἰς τὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεως, τὴν Δευτέραν, χωρὶς σοφιστείας καὶ ἰταμότητας ὕφους. Ἡ δὲ κρισιμότης τῶν περιστάσεων τοῦ ἐπιβάλλει νὰ τὸ συναισθανθῇ.

Ἠκωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὰ τρυφερὰ πλάσματα

Ἐπὶ τέλους ἐπερατώθη καὶ ἡ πολύκροτος δίκη τῆς Κάστρου καὶ τῆς Φούλας διὰ τῆς καταδίκης ἀμφοτέρων τῶν γυναικῶν τούτων εἰς θάνατον. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς δίκης αὐτῆς ἐγεννήθη ἕνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον συζητεῖται ἴσως ἀκόμη ἐπὶ πολύ: Ἐπιτρέπεται δηλαδὴ εἰς τὴν ἐποχήν μας νὰ ἐφαρμόζεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν; Μία δεσποινίς, συνήγορος τῶν κατηγορουμένων, ὑπεστήριξε κατὰ τὴν ἀγόρευσίν της εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, ὅτι ἀποτελεῖ ἀληθινὸν στίγμα διὰ τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν τὸ νὰ καταδικάζωνται καὶ ἡ γυναῖκες εἰς θάνατον, μολονότι δὲ ἡ ἐκφράσασα τὴν γνώμην ταύτην ἀπέφυγε νὰ ἀναπτύξῃ καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπιχειρήματά της, εἶνε πρωφανὲς, ὅτι ταῦτα θὰ περιστρέφωνται περὶ τὴν καθιερωμένην γενικῶς ἰδέαν τὴν θεωροῦσαν ὡς ἀσθενὲς τὸ γυναικεῖον φῦλον καὶ τὴν γυναῖκα ὡς πλάσμα ἀδυνατοῦν νὰ ὑποστῇ τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς τόσον σκληρᾶς τιμωρίας. Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσε νὰ θεωρῆται ὡς μέσον πληροῦν τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἔχουν θεσπισθῆ αἱ ποιναὶ τῶν ὑποπιπτόντων εἰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Οὔτε σωφρονίζει τὸν παραβάτην, οὔτε καὶ παραδειγματίζει κανένα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνά μας τὰ ἐγκλήματα δὲν εἶνε ὀλιγώτερα ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐποχάς. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἀποτελεῖ τοιουτοτρόπως μόνον μίαν ἀργίαν ἐκδίκησιν τῆς Πολιτείας κατὰ τοῦ ἐγκληματίου, ἐλάχιστα διαφέρουσαν ἀπὸ τὰ βασανιστήρια τῶν προγενεστέρων αἰώνων, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ κακοῦργοι ἐτιμωροῦντο τερματίζοντες τὴν ζωήν των ἐπάνω εἰς τὸν τροχὸν ἢ τὴν πυράν. Κάποιος Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πρό τινων ἐτῶν, ἐνῷ συνεζητεῖτο εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν μία πρότασις περὶ καταργήσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, ἐπεσφράγισε τὴν συζήτησιν διὰ τῆς ἀκολούθου φράσεως, ἥτις καὶ παρέμεινε ἐκτοτε ἱστορική:

—Δέχομαι, εἶπε, κύριοι βουλευταί, νὰ καταργηθῇ ἡ θανατικὴ ποινή, ἀλλ' ἂς κάμουν πρῶτοι ἔναρξιν τῆς καταργήσεως ταύτης οἱ ἐγκληματίαι!

Ἡ φράσις αὕτη δίδει τὸν ἀκριβῆ χαρακτηρισμὸν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου. Εἶνε καὶ αὐτὴ ἕνα ἔγκλημα, ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ τιμωρήσῃ. Ἐὰν, συνεπῶς, ἡ δεσποινὶς συνήγορος τῆς Φούλας ἐξεστράτευε κατὰ τοῦ ἐγκλήματος τούτου τῆς Πολιτείας γενικῶς, ἀσφαλῶς θὰ εὕρισκε πολλοὺς τοιοῦτο ὁμόφρονας. Ἀλλ' ἡ εὐλογημένη προέβη εἰς μίαν διάκρισιν, ἡ ὁποία ἐνέχει πολὺ τὸ κωμικὸν μέσα της. Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, εἶπε, δὲν ἐπιτρέπει ὁ πολιτισμὸς νὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ γυναικῶν! Ἀλλὰ, προκειμένου περὶ ἀφαιρέσεως βιαίως τῆς ζωῆς ἑνὸς ἀνθρώπου, κατὰ τί διαφέρουν ἡ γυναῖκες ἀπὸ τοὺς ἄνδρας; Ὅταν ὁ δήμιος κόβῃ τὸν λαιμὸν μιᾶς γυνεικὸς, ἡ γυναῖκα αὐτὴ αἰσθάνεται τάχα φρικτὸν πόνον, ὅταν δὲ κόβῃ τὸν ἀνδρικὸν λαιμόν, ὁ ἄνδρας αὐτὸς αἰσθάνεται, ὅτι τρώγει μπακλαβάν; Ἀτυχῶς τὰ πράγματα δὲν ἔχουν οὕτω, καὶ εἰς τὴν μίαν δὲ καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν πρόκειται περὶ ἀγρίας πράξεως, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν παίζει κανένα ρόλον ἡ ἀπαλότης τοῦ γυναικείου σβέρκου καὶ ἡ σκληρότης τοῦ ἀνδρικοῦ. Καὶ ἐπὶ τῶν δύο τὸ φρικαλέον μαχαῖρι περνᾷ μὲ τὰς αὐτὰς ἀπαράλλακτα ἀλγηδόνας καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἀγριότητα.

Ἀλλ' ἡ γυναῖκες, καὶ αὐτὲς ἀκόμη ἡ δικηγορίνες, μὲ ὅλους τοὺς φεμινιστικοὺς ἀγῶνας εἰς τοὺς ὁποίους ἔχουν ἐπιδοθῆ τὸν τελευταῖον καιρόν, δὲν ἐννοοῦν νὰ λησμονήσουν τὸ φῦλόν τους ὁσάκις τοῦτο τοὺς συμφέρει. Ἐὰν τοὺς ἀρνηθῆτε ψῆφον, διαμαρτύρονται, ἰσχυριζόμεναι ὅτι δὲν διαφέρουν τίποτε ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ψηφίζουν. Ἐὰν τὶς κατηγορήσετε διότι ἤρχισαν νὰ μπεκρολογοῦν, σᾶς ἀπαντοῦν, ὅτι τὸ ἴδιον κάνει καὶ τὸ ἀνδρικὸν φῦλον, μὲ τὸ ὁποῖον ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεων τῆς ζωῆς. Ἀλλ' ἐὰν ἐμφανισθῇ ὁ εἰσαγγελεὺς κ.Ρηγανάκος καὶ ζητήσῃ τὴν καταδίκην των εἰς θάνατον, διότι ἐτεμάχισαν ἕνα κοιμώμενον ἄνθρωπον καὶ διότι αὐτὴν τὴν ποινὴν ὁρίζει ὁ Νόμος διὰ τοὺς προμελετημένους φόνους, ἐξεγείρεται ἡ συνήγορός των, λέγουσα, ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ, ἐφαρμοζομένη ἐπὶ γυναικῶν, ἀποτελεῖ στίγμα διὰ τὸν πολιτισμόν. Νὰ κόψουν τὸν ὡραῖον λαιμὸν τῆς Φούλας, ἡ ὁποία ἔκοψε τὸν ἄσχημον λαιμὸν τοῦ Ἀθανασοπούλου; Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε βαρβαρότης εἰδεχθεστάτη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

Ἐὰν ὅμως ἐγίνετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς δεσποινίδος συνηγόρου τῶν κατηγορουμένων γυναικῶν, καὶ καθιερούτο ἡ προταθεῖσα διάκρισις μεταξὺ τῶν δύο φύλων, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιβλητέας ποινάς, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο καθόλου λογικὸν νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν κακουργημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουν τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπρομελετήτων ἐγκλημάτων καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων καὶ τῶν πταισμάτων ἀκόμη. Τοιουτοτρόπως, ὅπως μία γυναῖκα δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ὑπὸ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ νὰ καταδικάζεται εἰς θάνατον, διότι εἶνε ἀσθενὲς καὶ τρυφερὸν πλάσμα, ὁμοίως καὶ ἡ φυλάκισις της ὀφείλει νὰ εἶνε διάφορος ἀπὸ τὴν φυλάκισιν τοῦ ἀνδρὸς, ὁσάκις ἡ ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν, τῆς εἱρκτῆς, ἢ καὶ τῆς ἁπλῆς κρατήσεως. Ἕνα τρυφερὸν γυναικεῖον πλάσμα, καταδικαζόμενον αἴφνης ὑπὸ τῶν δικαστηρίων εἰς εἰκοσαετῆ δεσμά, δέον νὰ ἐκτίῃ τὴν ποινήν του εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, νὰ ἔχῃ ἐκεῖ τὸ μπουντουάρ του καὶ τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖόν του, νὰ τὸ ἐπισκέπτεται κάθε πρωῖ ὁ Σωτήρης, κατὰ διαταγὴν τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ νὰ τοῦ κάνῃ τὴν ὀντυλασιόν του, νὰ τοῦ στέλλῃ τακτικὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὅλα τὰ νεώτερα γαλλικὰ μυθιστορήματα καὶ νὰ διοργανώνῃ ὁ κ. Πετρακόπουλος πρὸς τιμήν του ἑβδομαδιαίως ἀπρὲ - μιντί, τσάγια καὶ μαστίχες προλονζέ. Εἰς τὰ μπουντρούμια τοῦ Συγγροῦ καὶ τοῦ Ἀβέρωφ ἂς ἐγκλείωνται μόνον οἱ δεσμοφύλακες τῶν γυναικῶν ποὺ ἐγκλημάτοῦν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε δὰ τίποτε τρυφερὰ πλάσματα.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡρωϊκὰ μνημόσυνα

Κεφαλλωνῖτες

Οἱ Μεταξάδες μὲ τὸ σῶμά τους εἴχανε βγῆ στὴ Γαρέντσα καὶ πολεμούσανε μὲ τοὺς Λαλιώτες Τούρκους στὸ Μωριά. Τὰ νέα ἀπὸ τὰ παλληκάρια τῆς Κεφαλλωνιᾶς φτάνανε στ' Ἀργοστόλι σκόρπια, ἀβέβαια καὶ σπέρνανε φόβους κι' ἐλπίδες στὶς καρδιές. Ὅπου, ἕνα πρωῖ βγῆκε φωνὴ ἀπὸ ἕνα καΐκι ἀραγμένο στὸ λιμάνι, πῶς στὰ Στροφάδια, νησάκια κοντὰ στὴ Ζάκυνθο, καράβι Ἀλγερινὸ ἄραξε γεμάτο γυναικόπαιδα, σκλάβους ἀπὸ τὸ Μωριά γιὰ τ' Ἀλγέρι. Κι' αὐτὸ ἔφτανε. Ὁ λαὸς τοῦ Ἀργοστολιοῦ σωρὸς μαζεύεται ὄξω ἀπὸ τὴν Ἐπισκοπὴ καὶ κράζει τὸ Δεσπότη νὰ κατεβῇ καὶ νὰ πρωτοστατήσῃ σὲ δέησιν γιὰ τοὺς σκλαβωμένους στὴ Μητρόπολη. Μαζὶ μὲ τὸ λαὸ εἶναι καὶ οἱ παπάδες ἐκεῖ τῆς χώρας. Κι' ἀφοῦ ἔτσι ὅλοι μαζί, λαὸς καὶ κληρικ, βγῆκαν ἀπ' τὴν ἐκκλησιά, βάλανε πάλι τὸ Δεσπότη κεφαλὴ καὶ τραβήξανε γιὰ τὸν Ἄγγλο Τοποτηρητὴ (Ρεζιντέντ) νὰ τὸν παρακαλέσουνε νὰ μὴ μποδίσῃ τὸ λαὸ νὰ τρέξῃ βοήθεια στὰ Στροφάδια. Ὑποχωρεῖ καὶ πάλι, τάχα ἀθέλητος, ὁ ἀρχιερέας ὁ ἀγαθός, καὶ φτάνουνε στὸ Τοποτηρητεῖο καὶ φωνάζουν ὅλοι ἔλεος τοῦ ξένου ἄρχοντα.

Μὰ τὰ Ἑφτάνησα εἶναι οὐδέτερα, καὶ πολὺ αὐστηρὰ εἶναι τὰ μέτρα ποῦ φοβερίζουν κάθε τῆς Ἰονικῆς σημαίας ὑπήκοο ἂν τολμήσῃ νὰ τρέξῃ βοήθεια τοῦ χριστιανοῦ ἀδελφοῦ, ποῦ πολεμάει τὸν Τοῦρκο. Δήμεψη κάθε ἀγαθοῦ, ἰσόβια ἐξορία, θάνατος στὸν ἔνοχο, ἂν πιαστῇ. Κι' ὁ Τοποτηρητὴς ὁ Τράβερς εἶν' αὐστηρὸς περίσσια, μὰ εἶναι καὶ πονόψυχος. Τὸ χρέος ὅμως κλονίζεται ἀπὸ τὴν καλὴ καρδιά, κι' ὁ Ἄγγλος δίνει τὴν ἄδεια μ' ἕναν ὅρο, νὰ δώσῃ λόγο γραφτὸ ὁ Δεσπότης πῶς ὁ λαός, ἀφοῦ τελειώσῃ τὸ σκοπὸ του στὰ Στροφάδια, καὶ γλυτώσῃ τὶς ἀδύνατες ψυχές, θὰ γυρίσῃ πίσω, καὶ δὲ θὰ τραβήξῃ κι' αὐτὸς γιὰ τὸ Μωριά.

Ὄξω ἀπὸ τὰ φρένα του εἶν' ὁ λαὸς ἀπ' τὴ χαρὰ του καὶ φωνάζει πολλὲς φορὲς τὸ «οὐρρά» τοῦ μεγαλόκαρδου Ἄγγλου. Κι' ἀμέσως τὸ Ἀργοστόλι γίνεται στρατόπεδο σὲ μιὰ στιγμή. Δυὸ Λιβαθηνὰ καΐκια εἶναι στὸ λιμάνι, μὰ οἱ καπεταναῖοι κ' οἱ ναῦτες λείπουνε στὴ Λιβαθώ. Κι' ὡς ποῦ νὰ στείλουνε καὶ νὰ τοὺς φέρουν, ἄλλοι ναῦτες μπαίνουνε μέσα τσούρμα, κι' ἀρχίζουνε τ' ἀρμάτωμα τῶν καΐκιῶν. Ἄλλοι χαλοῦν τοῦ ζωγραφιοῦ τὰ τείχια γιὰ σαβούρα καὶ χώνονται ὡς τὸ λαιμὸ μέσ' τὸ νερό. Νοικοκυραῖοι γυρίζουνε στὰ σπίτια καὶ μαζεύουν ὅπλα καὶ πολεμοφόδια; καὶ τὰ μαγαζιὰ στέλνουνε ψωμί, κρασὶ καὶ ὅ,τι χρειάζεται ἄφθονο γιὰ τὸ ταξεῖδι...

Στὰ μουράγια ἀραδιασμένοι στέκονται στρατιῶτες Ἄγγλοι κ' ἀξιωματικοί, (ἤτανε τάγμα ἐκεῖ ὁλόκληρο), ἄντετοι, μὲ τὸ ψυχρό τους ἦθος, μὲ τὰ χέρια τους στὶς τσέπες, μὲ τὶς πίπες τους. Κυττάζουν ἔτσι ἥσυχοι στὰ φανερά, ὅμως ἄπροι βαθειὰ μέσ' στὴ ψυχή τους. Τὰ μάτια τους μονάχα ἀνήσυχα τοὺς μαρτυράνε τὸ λογισμό.

Τέλος τὰ δυὸ καΐκια μὲ τ' ἀνθρώπινο ἀκριβὸ τους φόρτωμα, μὲ τὶς φωνὲς καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ κόσμου, ποῦ ἀπὸ τὴν ξηρὰ θερμὰ τοὺς ξεκινάει, ἀνοίγονται καὶ κάνουνε πανιά. Καὶ φτάνουνε κατευόδιο στὰ Στροφάδια. Μὰ ἐκεῖ δὲ βρήκανε ψυχή. Κι' ὁ κόσμος στ' Ἀργοστόλι καρτερεῖ τὼν καΐκιῶν τὸ γυρισμό, μὲ τὸ καλό, καὶ μὲ τοὺς λυτρωμένους...Μὰ τὰ καΐκια εἴχανε βάλει πλώρη γιὰ τὴ Γλαρέντσα.

Ἤμα ἤτανε πῶς Ἀλγερινὸ καράβι γεμάτο σκλαβωμένα γυναικόπαιδα εἶχε πιάσει στὰ Στροφάδια. Ὁ λόγος σκόπιμα εἶχε σκορπιστῆ, κι' ἀπ' τὸν λαὸ τὸν πατριώτη σκόπιμα πιστεύτηκε. Κι' ὅλη ὕστερα τοῦ Ἀρμοστῆ Μαϊτλαντ ἡ ὀργὴ ξέσπασε στὸ Σεβασμιώτατο Ἀγαθάγγελο Κοζάκη, τὸ Δεσπότη. Πολεμικὸ τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὴν Κεφαλλωνιὰ καὶ τὸν κουβάλησε στὴν Κέρκυρα. Ἀπὸ κεῖ ἀλύγιστη μιὰ προσταγὴ τὸν ζόρισε γιὰ πάντα ἀπ' τὰ Ἑφτάνησα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΥΠΕΣΤΗΡΙΞΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ΠΑΝΤΕΣ ΠΛΗΝ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Κατὰ τὰ προαγγελθέντα, συνεκροτήθη χθὲς τὴν 5ην μ.μ. εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας συγκληθεῖσα συσκεψις τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συσκέψεως, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔγινε δεκτός, τὴν 4 ½ μ.μ., εἰς ἰδιαίτεραν ἀκρόασιν, ζητηθεῖσαν ἀπὸ τῆς πρωΐας, παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας.

Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ προσ

ΠΡΩΙΑ ΩΡΑ 5ουά

Η ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

Τί κάνουν όλες...

(Συνέχεια έκ τοῦ χθεσινοῦ)

Κόπταξε τό μικρό ρολόϊ τοῦ τοίχου ἀπέναντί του, πάνω στό γραφεῖο. Ἔτσιαστα πάσα πάνω. Θά μοῦ πῆσα αὐτή ἡ βραδυά θάταν μεγάλη. Ἀρχισε νά ἀσοβάζει ἀπό στήθος του τή θανατική ἀγωνία πού αἰσθανόταν αὐλοτέ! Ἔπρεπε νά διαβάσῃ.

«Ἐπειδήτ ἀνεῦρε θρόκοντα θυθισμένα γράμματα ἐπί μοῦ ἐπιφανείας, ὅπως τό θαλασσινές θλαστῆ-ἐκεῖνος ἐπιφανείας μοῦ ἐπιφανείας τοῦ τρυπιεμαλίνα κόματα πτυσσό κομμάτια πάνω στήν πορεία...»

Τό προσωπάκια θιέρχεῖε μπρικέ-σιλίθος κι ἀνέβαινε ἀνάκαθεν πάω. Δέν ἤξερε τί εἶχε διαβάσει. Κόπταε τό ρολόϊ. Ἔνα ρολόϊ ἀνάμεσα! Ὁ δείχτης χτόθηκε ἔνας ὁοφός θι-θλιαν θρόκο, ἔνας ὁοφός θι-θλιαν μέρος τοῦ ρολογιοῦ. Διεθάζοντας τό ἀνεμοπόλαλαν, κατορφιλίκι κτοῦ... Δέκα καί πέντε. Ὅταν μόλις πατρόξεν ἔνιθλα τά θλέφαρα μόνο πατρόξεν ἔνιθλα τά θλέφαρα μόνο τά ἀνοιχτά θλέφαρα θιοκε κόθε τό ἀπό τό παρόθυρο. Ἡ ἀπόχρωσι τοῦ ἀρίστου ζάνου.

Ἡ Μό, θιόθολα, σκέφτηκε, ἀφοῦ εἶχε ἀπόκοιμισ... Γιατί ν' ἀνοιχτοῦν τά θλέφαρα; Ἔνα κόμα ἀκόμα, ἀλλά τήν κόρη τοῦ κόμα μου μοῦ ἔθι ἀθόρυφο... Τί ὡραία πού ἦταν τό κόμα τοῦ χαμοῦ-ἐκεῖνο χρόνο...

Ἡ Μό, ἡ θιόθολα, ἡ ἀγαθή κόρη τῶν θιόθλων. Ἔνιωκε κάτι νά τήν θιόμνει ἀφόρ ἀφόρ σχεθόν τό θιοσκοτιμένο ἀπεχρωθισμένο κό μουσκόμενο κοθί ἀθέρι, πού ἀγκαλιάζει τό Κυθερνέτη, τό ἀσοθιν εἴ-θι κλιστός ἀμμοῦ τοῦ κόθε κόθε χρόνο, Ἡ ἀνθρωπιά θρίσκεται ἀκόμα ἐνώμισον ὅτι κατ' αὐτόν τόν κρύον κατρακθάζει θάν κρυσταλλένια τής σιζηγτικοῦς. Κατεθαίνει, ἐν τέλει, ἡ δόση θείας κοινής ἐπιφανείας. Δίνει τόν κόλο θυκόνιο κό εὐγενοῦθιν εἰ θρυοκεγεγένεια κό τό θίγκοφον, ἀφοῦ τούτο νά σφαίνῃ ἀτε ἤτο θυκόνιο κό κόθε κόθε κόθε κό κόθε κόθε κόθε

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΣΟΥΚΡΗ ΣΑΡΑΤΣΟΓΛΟΥ ΚΛΗΘΕΙΣ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ ΕΞΕΘΕΣΕ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀγκύρας ἤκουσε σήμερον τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπανελθόντος ἐκ Παρισίων ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκίας Σουκρῆ βέη Σαράτσογλου, ὅστις ὡς γνωστὸν εἶχεν ἀποσταλῆ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως εἰς Γαλλίαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν Γάλλων ὁμολογούχων πρὸς ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν τοκομεριδίων τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ χρέους. Ὁ Σουκρῆ Σαράτσογλου συνεννοήθη, ὡς γνωστόν, ἐν Παρισίοις μετὰ τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μαρῆ διὰ τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μερίδα ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος συζήτησις ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ θὰ συνεχισθῇ. Ταύτην παρακολουθεῖ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας.

Ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν τοκομεριδίων.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν Τουρκίαν ἔπαυσε τὴν ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένην ἀντικεμαλικὴν τουρκικὴν ἐφημερίδα.

Η ΕΛΕΝΗ ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΤΙΜΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ Βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας Ἑλένη ἀφίκετο ἐκεῖ διὰ τοῦ Σεμπλὸν Ἐξπρές. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀνέμενον αὐτὴν ὁ πρίγκηψ διάδοχος Μιχαήλ, ὁ τέως Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀρχῶν. Τιμητικὴ φρουρὰ ἐκ τῶν ἀνακτόρων παρουσίασεν ὅπλα. Αἱ ἐξαιρετικαὶ αὗται τιμαὶ αἱ ἀποδοθεῖσαι εἰς τὴν τέως βασίλισσαν προεκάλεσαν ἀρίστην ἐντύπωσιν.

Ο ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 25. (Ἀθην. Πρ.). — Ὅλαι αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν μακρὰ ἄρθρα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικὴν ἑορτήν.

Ἡ «Πολίτικα» περιγράφει τὰς κυριωτέρας φάσεις τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας αἴτινες ἐπεστέφθησαν διὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος. Ἡ ἐφημερὶς καταλήγει γράφουσα ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Ἑλλήνων φέρει εἰς τὴν μνήμην τοὺς μεγάλους ἥρωας οἵτινες διὰ τῶν θυσιῶν των ἔθεσαν τὸν πρῶτον λίθον τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ «Νοβόστι» τοῦ Ζάγκρεμπ ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰς αἰὼν ἐλευθερίας» τονίζει ὅτι ὁ λαὸς ὅστις ἠγωνίσθη τόσον σκληρὰ διὰ τὴν ἐλευθερίαν του ἔχει δικαίωμα ν' ἀπολαύσῃ τῶν καρπῶν τῶν θυσιῶν του.

Ἡ ἐφημερὶς «Τιρκοβίνσκι Γκλάσνικ» τοῦ Βελιγραδίου γράφει ὅτι ὁ γιουγκοσλαυϊκὸς λαὸς παρηκολούθησε πάντοτε μετὰ πλήρους συμπαθείας καὶ ἐνδιαφέροντος τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Η ΠΕΡΣΙΑ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Τεχεράνης ὅτι ἡ Περσικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ ναυτικὴν σχολὴν μετακαλοῦσα Ἰταλοὺς ἀξιωματικοὺς ὅπως διδάξουν εἰς αὐτήν. Ἤδη, εὑρίσκονται εἰς Ἰταλίαν 50 νεαροὶ Πέρσαι διδασκόμενοι τὴν ναυτικὴν ἐπιστήμην.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρόκειται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν νὰ λάβῃ ὁριστικὴν ἀπόφασιν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποδοχῆς τῆς διαιτησίας τῶν δύο οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, καθόσον τοῦτο σημαίνει κατὰ τὴν τουρκικὴν ἀποψιν τροποποίησιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία προβλέπει τὴν διαιτησίαν τριῶν οὐδετέρων.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣ. ΘΕΑΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ κ. Ταρντιὲ ἐδέχθη ἀντιπροσωπείαν τῶν ἰδιοκτητῶν κινηματογράφων καὶ θεάτρων πρὸς τὴν ὁποίαν ἀνεκοίνωσεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῇ τὰς ἀπὸ κοινοῦ ὑποβληθείσας ἀπαιτήσεις των, αἵτινες ἂν ἐγένοντο δεκταί, θὰ ἠδύναντο νὰ διαταράξουν τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας θὰ ἐκθέσῃ αὔριον τὴν συμβιβαστικὴν ἀποψιν τῆς κυβερνήσεως. Δι' αὐτῆς θὰ προτείνεται κυρίως ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς γαλλικῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς, ἥτις ἐξ ὅλων τῶν ἐθνικῶν βιομηχανιῶν τῆς Γαλλίας εἶναι ἡ περισσότερον ζητουμένη.

ΟΙ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΑΙ ΔΕΝ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΜΕΙΩΣΙΝ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Καβάλλας ὅτι εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν καπνεργατῶν τοῦ σωματείου «Πρόοδος» ἐγένετο σύσκεψις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ μείωσις τῶν καπνεργατικῶν ἡμερομισθίων. Αὔριον αἱ καπνεργατικαὶ ὀργανώσεις συγκροτοῦν νέαν σύσκεψιν.

Η Μ. ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΒΙΛΛΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφήματα ἐκ Σεβίλλης ἀγγέλλουν ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χθεσινῆς τελετῆς καὶ τῆς παρελάσεως διὰ τῶν ὁδῶν, ἡ ἀστυνομία συνέλαβε δύο ἄτομα τὰ ὁποῖα ἔρριψαν λίθους κατὰ τῆς θρησκευτικῆς πομπῆς καὶ ἕτερον ὅστις ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ πλήθους ἐπανειλημμένως. Θύματα δὲν ὑπάρχουν.

Σήμερον περὶ ὥραν 2αν πρωϊνὴν ἄπειρον πλῆθος συνεκεντρώθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου ὅπως προσκυνήσῃ τὸν Ἐσταυρωμένον, καὶ ἐπειδὴ σήμερον δὲν θὰ ἐγίνετο παρέλασις διὰ τῶν ὁδῶν, πιστοὶ τῶν δύο φύλων, γυμνόποδες, διήλθον προσευχόμενοι τὰς ὁδοὺς διὰ τῶν ὁποίων θὰ διήρχετο ὁ ἐπιτάφιος.

ΓΡΙΠΠΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΜΑΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας ὅτι λόγῳ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους τὸ ἤμισυ τοῦ πληθυσμοῦ προσεβλήθη ὑπὸ γρίπης. Τὰ σχολεῖα ἀπεφασίσθη νὰ κλεισουν.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΙΤΛΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου ἀγγέλλουν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γκρένερ ἐνέκρινε τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Πρωσσικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῶν Χιτλερικῶν.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρ.). — Εὑρέθη νεκρὸς ἐντὸς τῆς οἰκίας του ὁ Ἕλλην λόγιος Ἀλέξανδρος Σκουλίζης (;), προφανῶς δολοφονηθείς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΓ. ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΟΡΓΙΑΝ ΤΩΝ ΕΖΗΜΙΩΣΑΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 60 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΛΙΡΩΝ

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατὰ γνωσθείσας συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἐπὶ τῆς διεξαχθείσης συζητήσεως κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐν τῷ προεδρικῷ μεγάρῳ σύσκεψιν, περὶ τῆς ὁποίας γράφομεν εἰς τὴν α' σελίδα, ὁ κ. Βενιζέλος, εἰς τὰς μακρὰς ἐγγράφους ἀνακοινώσεις του, προβαίνων εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀναδρομὴν, ὡμολόγησεν ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις ἠθέτησαν τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας εἶχον ἀναλάβει ἔναντι τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν πόλεμον.

Παρετήρησεν ὅτι τοιαύτην ἐπέδειξαν ἀστοργίαν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ εἶνε ἡ μόνη χώρα ἐκ τῶν νικητριῶν τοῦ μεγάλου πολέμου, ἡ ὁποία ὑπέστη πραγματικὰς οἰκονομικὰς θυσίας, ἀφοῦ ὄχι μόνον δὲν ἔλαβε τὰς πιστώσεις, τὰς ὁποίας εἶχον ἀναλάβει ὑποχρέωσιν νὰ τῆς παράσχουν διὰ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ δανείσασα τοὺς Συμμάχους, δὲν ἔλαβεν ὅσα εἶχε δανείσει, ζημιωθεῖσα θετικῶς μὲ τὸ ποσὸν τῶν 20 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ἐξήγησεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι τὴν ζημίαν ταύτην ὑπὸ ἀπόψιν ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς μὴ ἀποδόσεως τοῦ μεγίστου μέρους τῶν πρὸς τοὺς Συμμάχους παρασχεθεισῶν κατὰ τὸν πόλεμον πιστώσεων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τὴν ὅλην ζημίαν ἐκ τῆς μὴ παροχῆς τῶν πολεμικῶν πιστώσεων καὶ τῆς μὴ ἀποδόσεως ὑπὸ τῶν Συμμάχων εἰς τὸ ἀκέραιον τῶν ὁσων ἐδανείσθησαν ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζάν μας ἀνεβίβασεν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑξήκοντα (60) ἑκατομμυρίων ἐν ὅλῳ χρυσῶν λιρῶν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν δυσχερῆ οἰκονομικὴν περίστασιν, ἐσυνέχισεν ὁ κ. Βενιζέλος, μολονότι ἡ Ἑλλὰς ἐξεπλήρωσεν εὐσυνειδήτως καὶ πιστῶς ὅλας τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις της, παρὰ τὰς τραγικὰς στιγμὰς, τὰς ὁποίας κατὰ τὸν πόλεμον καὶ μετ' αὐτὸν διῆλθεν, οἱ ξένοι ἐπιδεικνύουν τὴν αὐτὴν ἔναντί της μεταχείρισιν, τὴν διαπνεομένην ἀπὸ ἀστοργίαν.

Ὑπηνίχθη συγκριτικῶς τὰς γενομένας πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς παραχωρήσεις ἔναντι τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸ παράπονόν του ὅτι τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἀστοργίας ἐπικρατεῖ καὶ πάλιν μεταξὺ τῶν ξένων ἔναντι τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνατρέχων εἰς τὸ παρελθὸν ὁ κ. Βενιζέλος, διετύπωσε τὴν γνώμην ὅτι εἰς δύο ἐποχὰς, κατὰ τὰς μετανοεμβριανὰς κυβερνήσεις, ὅταν οἱ Σύμμαχοι ἠρνήθησαν νὰ παράσχουν τὰς ὑπεσχημένας πρὸς τὴν Ἑλλάδα πιστώσεις, καὶ κατὰ τὸ 1922, ὅταν κατέλαβε, μετὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν, τὴν ἀρχὴν ἡ Ἐπανάστασις, εἶχον δοθῇ εὐκαιρίαι διὰ ν' ἀπαλλαχῇ ἡ Ἑλλὰς μεγάλου μέρους τῶν πρὸς τοὺς ξένους ὑποχρεώσεών της.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΛΥΣΕΙΣ

Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρίσιν προβλήματος ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέφερεν ὅτι τρεῖς λύσεις ὑπάρχουν: Ἡ μία τῆς ἐμμονῆς εἰς τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεών μας διὰ τῆς ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων καὶ πραγματοποιήσεως κυριολεκτικῶς αἱματηρῶν οἰκονομιῶν. Τὴν λύσιν ταύτην τὴν ἀπέκρουσεν, ὡς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν, τὴν ἀποκρούουν δὲ, ὡς εἶνε ἤδη γνωστὸν, οἱ ἀρχηγοὶ ὅλων τῶν κομμάτων.

Ἡ δευτέρα: Νὰ «ἐφεσιβάλωμεν» ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε., τὴν 11ην Ἀπριλίου, τὴν ἀπόφασιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀποδοχὴ τοῦ κυβερνητικοῦ πενταετοῦς σχεδίου. Ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε., ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ ὁπωσδήποτε ἡ μὴ πληρωμὴ ἐκ τῶν συναλλαγματικῶν διαθεσίμων τῆς χώρας τῶν ληξιπροθέσμων τὸν Μάϊον καὶ Ἰούνιον τοκομεριδίων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων μας, ν' ἀναμείνωμεν τὴν Διάσκεψιν τοῦ Ἰουνίου, ἀκολούθως δὲ, ἐλευθέρως πλέον, νὰ καθορίσωμεν τὴν περαιτέρω πολιτικήν μας ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Διασκέψεως.

Τὴν λύσιν ταύτην ἐδήλωσεν ὅτι προκρίνει ὁ κ. Βενιζέλος. Πρὸς αὐτὴν δὲ καὶ θὰ κατευθύνῃ τὰς ἐνεργείας της ἡ Κυβέρνησις, ἐφ' ὅσον τὴν Δευτέραν θὰ διαπιστωθῇ τὸ ἀνέφικτον τῆς συγκροτήσεως Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ τρίτη λύσις, τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν εἰς τὰς ἀνακοινώσεις του ὁ κ. Βενιζέλος, εἶνε ἡ τῆς ἀμέσου κηρύξεως τοῦ χρεωστασίου, ἐφαρμοζομένης τῆς πολιτικῆς τῆς «αὐτοσυντηρήσεως». Ἐδήλωσε σαφῶς ὅτι ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ συγκεκριμένως τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ προέκρινε ταύτην, αὐτὸς δὲν θὰ εἶχε καμμίαν ἀντίρρησιν νὰ συμφωνήσῃ καὶ νὰ μετάσχῃ προσωπικῶς τῆς Οἰκουμενικῆς, πρὸς ἐφαρμογήν της, θεωρῶν ἑαυτόν, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς, λελυμένον τῆς δεσμεύσεως, τὴν ὁποίαν αὐτοβούλως εἶχεν ἀναλάβει ἔναντι τῶν Κυβερνήσεων τῶν τριῶν Μ. Δυνάμεων ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ μονομερεῖς λύσεις προτοῦ ἀποφανθῇ ἡ Δημοσιονομικὴ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς αἰτήσεως.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΝ

Ὡς καταφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος τῆς χθεσινῆς συσκέψεως, πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Καφαντάρη καθωρίσθη ὅπως ἐκκαθαρισθῇ πρῶτον τὸ πολιτικὸν ζήτημα, κατὰ πόσον δηλαδὴ εἶνε κατ' ἀρχὴν ἐφικτὴ ἡ συγκρότησις Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, μόνον δὲ ἐὰν διαπιστωθῇ ἡ δυνατότης τῆς συγκροτήσεως καὶ ἐπέλθῃ κατ' ἀρχὴν συμφωνία, νὰ προχωρήσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προκριτέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Μολονότι οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἔχουν βασικὰς ἀντιρρήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διαρρύθμισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ δημοσίου χρέους, κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ ὅλου πνεύματος τῆς διεξαχθείσης χθὲς συζητήσεως ὅτι ἔδει ἐπήρχετο κατ' ἀρχὴν συμφωνία διὰ τὴν συγκρότησιν Οἰκουμενικῆς δὲν θὰ ἐματαιοῦτο αὐτη λόγῳ ἀσυμφωνίας κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀκολουθητέου οἰκονομικοῦ προγράμματος. Προκειμένου περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποχρεώσεών μας φαίνεται νὰ συμπίπτουν αἱ γνώμαι ὅλων τῶν ἀρχηγῶν εἰς τὸ ὅτι κατόπιν τῆς γενομένης μέχρι σήμερον διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἐπιβεβλημένη ἡ ἀναμονὴ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τῆς ἐκπληρώσεως ἢ μὴ, εὐθὺς μετ' αὐτὸ, τῶν ὑποσχέσεων περὶ παροχῆς ἀμέσου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, διὰ νὰ κριθῇ ἀποφασιστικῶς ἡ προσφυγὴ εἰς μονομερεῖς λύσεις. Εἰς δυσχερείας δὲν φαίνεται ἐπίσης ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ προσκόψῃ ἡ συγκρότησις τῆς Οἰκουμενικῆς, ἐὰν ἐπήρχετο, πάντως, κατ' ἀρχὴν συμφωνία, λόγῳ ἀντιθέσεως γνωμῶν εἰς ἄλλα ζητήματα, δευτερευούσης πολιτικῆς φύσεως. Τοῦτο δὲ διότι ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος τὴν ἀντίθεσίν του πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῆς Οἰκουμενικῆς δὲν τὴν στηρίζει, ὅπως εἶνε ἄλλως τε γνωστόν, παρὰ εἰς γενικωτέρους καὶ ἀτελῶς βασικὴς σημασίας λόγους.

Ἄλλως τε μία τῶν ἀφορμῶν ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἀσυμφωνίαν μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, τὸ ζήτημα τῆς ἀναλογικῆς, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκλιποῦσα κατόπιν κατηγορηματικῆς δηλώσεως γενομένης χθὲς ὑπὸ τοῦ κ. Παπανασταστίου πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην ὅτι πραγματοποιουμένης τῆς Οἰκουμενικῆς θὰ συνεφώνει ὅπως αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ ἐνεργηθοῦν μὲ τὸ πλειοψηφικόν.

Ἡ συγκρότησις τῆς Οἰκουμενικῆς, ὡς καθίσταται πρόδηλον καὶ ἐκ τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος τῆς χθεσινῆς συσκέψεως, ἐξαρτᾶται πλέον ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐκ τῶν τελικῶν ἀποφάσεων εἰς τὰς ὁποίας θὰ καταλήξῃ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ὁ κ. Τσαλδάρης, ὁ ὁποῖος καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀπέδειξεν ὅτι προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσῃ γενικώτερα τῆς χώρας συμφέροντα παραβλέπει τὰ ἴδια πολιτικὰ ὀφέλη, ἐξετάζει, μὲ βάσιν ἀκριβῶς τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς χώρας, ὅλα τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τῆς συγκροτήσεως Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως γενικῆς ἐνώσεως ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Δὲν δύναται φυσικὰ νὰ προδικασθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ τελικὴ ἀπόφασις, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ καταλήξῃ ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ τὴν ὁποίαν θὰ ἀνακοινώσῃ, πάντως μόνον τὴν προσεχῆ Δευτέραν κατὰ τὴν νέαν σύσκεψιν ἐν τῷ Προεδρικῷ Μεγάρῳ.

Τὰ δεδομένα ἐν τούτοις, τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπ' ὄψει του ἀπὸ τῆς χρεσινῆς ἑσπέρας κατόπιν τῶν γενομένων ἐπισήμων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀνακοινώσεων περὶ τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ διαχείρισις τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος, ἐνισχύουν τὴν γνώμην του ὅτι ἡ ἐνδεικνυομένη ἐκ τῶν πραγμάτων λύσις εἶνε ἡ παραμονὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως πρὸς συνέχισιν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν διέγραψε καὶ κατεδείχθη καὶ χθὲς ὅτι ὀπευθύνως προκρίνει ὡς ἀκολουθητέαν, μέχρις ὅτου διαπιστωθῇ ἀπολύτως ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ τύχῃ ἡ χώρα θετικῆς ἔξωθεν συμβολῆς εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ οἰκονομικοῦ της προβλήματος. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ, ἄλλως τε δὲν πρόκειται νὰ βραδύνῃ. Ἐὰν ἀποδειχθῇ οὕτω ὅτι ἡ μόνη ἐπιβαλλομένη πολιτικὴ εἶνε ἡ διὰ μονομερῶν λύσεων καὶ τῶν ἰδίων τῆς χώρας δυνάμεων ἀντιμετώπισις τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος, τότε θὰ προέκυπτεν ἀναγκαία συνενώσεως ὅλων τῶν κομμάτων πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς νέας κυβερνητικῆς.

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν συνεκροτήθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Παπανασταστίου προσσκέψεις τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως προς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξήγησε διεξοδικῶς τοὺς γενικωτέρους λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν θεωρεῖ ἐνδεικνυομένην σήμερον τὴν συγκρότησιν Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ κ. Πολίτη, ἀναφέροντος ὅτι συνηντήθη καὶ συνωμίλησε μετὰ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Φλαντὲν ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐξασφαλίσεως προκαταβολῆς πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προτεινομένου ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς οἰκονομικοῦ βοηθήματος.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΘΗΒΑΙΟΥ

Οἱ συνήγοροι τῶν καταδικασθεισῶν εἰς θάνατον Φούλας Ἀθανασοπούλου καὶ Ἀρτέμιδος Κάστρου ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἀσκήσουν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀναίρεσιν κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Κακουργιοδικείου, περὶ τῆς ὁποίας γράφομεν εἰς ἄλλην σελίδα. Οἱ συνήγοροι τοῦ Μοσκιοῦ δὲν ἀπεφάσισαν ἀκόμη ἂν θὰ προβοῦν εἰς τοιαύτην ἐνέργειαν. Πάντως ἡ ἀναίρεσις πρέπει ν' ἀσκηθῇ μέχρι τῆς Τρίτης, ὁπότε συμπληροῦται πενθήμερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐκ παραλλήλου ὑπῆρχεν ἡ πληροφορία ὅτι ὑποβάλλονται μηνύσεις ἐπὶ ψευδορκίᾳ κατὰ τῶν ἐξετασθέντων κατὰ τὴν δίκην μαρτύρων κατηγορίας Ἰατροῦ Καρτσώνη, Ἀνασι. Γιφτέα καὶ Γ. Δημητρακοπούλου. Ἡ ἐκδίκασις τῶν μηνύσεων τούτων θὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ Πλημμελειοδικεῖον, εἰς περίπτωσιν δὲ καταδίκης, ἔστω καὶ ἐνός, τότε θὰ γίνῃ ἀναψηλάφησις τῆς δίκης, ὅπως σαφῶς καθορίζει ὁ νόμος διὰ τὴν περίπτωσιν ψευδομαρτυρίας κατὰ τῶν κατηγορουμένων.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗ

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀπαντῶν εἰς σχετικὰ ἐρωτήματα, ἐδήλου χθὲς ὅτι ἂν ἡ ἀναίρεσις, ἡ ὁποία θ' ἀσκηθῇ, ἀπορριφθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀν δὲν γίνῃ ἀναψηλάφησις τῆς δίκης, καὶ ἂν τὸ συμβούλιον ἀπορρίψῃ τυχὸν ὑποβληθησόμενην αἴτησιν μετατροπῆς τῆς ποινῆς, δὲν βλέπει τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ποινὴ τῶν δύο γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον.

—Τὸ γεγονὸς, εἶπεν ὁ κ. Θηβαῖος, ὅτι δὲν ἐξετελέσθη μέχρι τοῦδε καμμία καταδικασθεῖσα εἰς θάνατον γυνὴ, δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, οὔτε δύναται ν' ἀσκήσῃ καμμίαν ἐπίδρασιν, δεδομένου ὅτι οὔτε τὸ Σύνταγμα, οὔτε οἱ νόμοι κάμνουν διάκρισιν περὶ ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν καταδίκων. Οὔτε εἶνε ἀκριβὲς, ἐσυνέχισεν ὁ κ. ὑφυπουργὸς, ὅτι οὐδαμοῦ καὶ δὴ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ δὲν ἐκτελο